

[Inge Fischer Møller]

a. inden for lærerfaget har annonceret uden at skele til, om det var en mandlig eller en kvindelig lærer, man søgte efter. Jeg tror også, jeg kan sige, uden selv at være lærer, at den annonceringsform, man har haft, har man fået et godt resultat ud af, så det vil sige, der er nogle områder, man har øvet sig på.

Og så til sidst til hr. Kurt Hansen, som på en meget venlig måde prøvede at lange ud efter arbejdsministeren som tidligere EF-modstander. Jeg er EF-modstander, men synes ikke, at jeg kunne have fået nogen bedre argumentation for helhjertet at gå ind for direktivet end den argumentation, som hr. Kurt Hansen kom med imod det. Jeg er helt overbevist om, at den eneste måde, vi opnår den ligestilling på, det er ved at følge forslaget og så ved at læse fortrykket, så vi alle har hr. Kurt Hansens argumenter i klar erindring, når vi går i gang med arbejdet.

Lawaetz (FP):

Jeg glæder mig over, at statsministeren selv giver udtryk for, at vi er nået længere her i landet med ligestilling end andre steder, for det bekræfter til en vis grad, hvad jeg sagde i første omgang, at man er nået længere ved hjælp af den lovgivning og de overenskomster, man har.

Hr. Kurt Hansen gav udtryk for, at det blev bedst ordnet inden for overenskomstområdet, og det vil jeg holde med ham i. Jeg er glad for, hvis det ligefrem har været arbejdsministeren en glæde at fremsætte disse forslag. Men jeg har ellers haft indtryk af, at arbejdsministeren var modstander af overdrevne direktiver fra EF.

Annoncering er jo nærmest en vittighed, som man vel nok har skudt væsentlig over målet med, når vi nu skal til at søge mennesker til murerfaget.

Man undrer sig fra arbejdsministeren over fremskridtspartiets indstilling, men den behøver man ikke at undre sig over. Vi har altid, det vil jeg gentage, været tilhængere af ligestilling, og vi er med til i praksis at arbejde for enhver form for ligestilling. Man kan ikke undre sig over, at vi går imod og bliver ved med at gå imod, at man laver love, som vi finder er overflødige, og at man vil interessere sig for en masse petitesser i et ellers forhåbentlig alvorligt arbejdende folketing.

Så vil jeg gerne sige til de ordførere, som måske udtrykker for megen glæde over lovforslaget, at det har også sine bagsider. Fru Grethe Fenger Møller var inde på, at det kom an på et menneskes kvalifikationer og ikke dets køn, og det tror jeg er meget rigtigt. De bagslag, det kan give, er f. eks. graviditetsspørgsmålet. Man kan risikere, at en arbejdsgiver stadig væk, hvis han har en kvinde og en mand, der er lige dygtige, vælger manden, og jo mere vi strammer det, jo større risiko løber kvinderne.

Det, jeg undrer mig mest over, er i og for sig, at det skulle være nødvendigt at lovfæste det eksisterende ligestillingsråd, som har fungeret som en administrativ ting, vistnok skabt af statsministeren, og som har arbejdet frit i den tid, der er gået. Det er set med mine øjne ganske overflødigt.

Man omtaler, at svenskerne gør sådan og sådan. Har det ikke i den sidste tid vist sig, at vi ikke just skal kopiere svenskerne mere? Sidst kan man sige, at de kommer på tværs af vores interesser med deres statsstøtteordninger osv. Kan vi ikke gemme dem lidt væk et stykke tid?

Det er ikke en socialistisk reformlovgivning, sagde arbejdsministeren. Det vil jeg sådan set give ham ret i, og jeg har heller ikke brugt det udtryk. Jeg brugte det udtryk, at vi her taler om en lovgivning, som er overflødig og penslet ud på så mange punkter, at det kan give besvær i erhvervslivet – og det er absolut ikke det, vi leder efter.

Til slut: formålet med EF skal vi passe på ikke at forflygtige. Tilhængere af EF – jeg hører selv til dem – gik ind i det med et håb om, at det var noget specielt erhvervsøkonomisk, man skulle interessere sig for, men det er ved at tage en vending, så man går ud i så mange små og overflødige ting, at vi nok et eller andet sted kommer til at sige stop, og et af stederne er her.

Mette Madsen (V):

Ministeren sagde, at han havde forstået mig sådan, at jeg gerne ville have ligestilling, men at jeg først ville se forslagene, og at forslagene lå her. Det tror jeg nok ministeren har misforstået lidt, for det, jeg sagde, var, at når vi taler ligestilling, vil jeg godt vide, hvad det er, vi taler om, For de lovforslag, der løser kontante ligestillingsproblemer, er